

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

cu participarea procurorului Dumitru Graur, avocatului Dumitru Mîrzac și persoanelor achitate **Pruteanu Larisa și Șipon Iulia**, a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de Procurorul adjunct al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013, în cauza penală în privința lui

Pruteanu Larisa Eremia, născută la 27 iunie 1977, originară și domiciliată în sat. Boghicieni, r-nul Hîncești, moldoveancă, cetățeană a R. Moldova

și

Șipon Iulia Vasile, născută la 18 octombrie 1972, originară și domiciliată în sat. Boghicieni, r-nul Hîncești, moldoveancă, cetățeană a R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 26.07.2012 pînă la 15.03.2013;

2. Curtea de Apel Chișinău din 09.04. – pînă la 06.06.2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 29.10.2013 pînă la 01.04.2014.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul a susținut recursul, solicitînd admiterea acestuia în sensul declarat.

Avocatul Dumitru Mîrzac și persoanele achitate Pruteanu Larisa cu Șipon Iulia s-au pronunțat pentru respingerea recursului declarat de procuror, ca fiind neîntemeiat.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 15 martie 2013, Șipon Iulia și Pruteanu Larisa au fost achitate de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Șipon Iulia și Pruteanu Larisa au fost învinuite pentru faptul că, ele activînd în conformitate cu ordinul de angajare nr.24 P din 11.04.2005 în calitate de Șef al Oficiului Poștal Boghicieni, și respectiv în conformitate cu ordinului de angajare Nr. 72 P din 12.09.2007 în calitate de factor poștal în cadrul Oficiului Poștal Boghicieni, folosindu-se de situația de serviciu, împreună și prin înțelegere prealabilă, au însușit bani în sumă totală de 2911, 32 lei destinați pentru achitarea alocațiilor sociale de invaliditate beneficiarului Lidia Luchian destinate feciorului său minor Nicolae Luchian care este invalid de gradul II pentru perioada lunilor octombrie 2009 - mai 2010, cauzând astfel părții vătămate o daună în proporții considerabile.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea

acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Șipon Iulia și Pruteanu Larisa să fie condamnate în baza art. 191 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată fiindu-le suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, cu privarea dreptului fiecăreia de a ocupa careva funcții de conducere fie de administrare în cadrul instituțiilor de expediere, transport, depozitare a bunurilor pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că pe parcursul cercetării judecătorești a fost stabilit cu certitudine săvârșirea unui act de delapidare a averii străine de către Șipon Iulia și Pruteanu Larisa, însă contrar tuturor acestor circumstanțe instanța de judecată unilateral a admis argumentele apărării care s-au dovedit a fi pur formale și declarative în acest sens.

În așa mod, procurorul a reiterat că, instanța de fond a pronunțat o sentință care este absolut contrară legii, ilegală și nefondată și prin urmare în scopul respectării dreptului la un proces echitabil al părților urmează a fi casată, iar inculpatelii Șipon Iulia și Pruteanu Larisa declarat culpabile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse în baza normei date.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținere fără modificări a sentinței instanței de fond.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea lui Șipon Iulia și Pruteanu Larisa de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În acest aspect, instanța de apel, a statuat pe probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în instanțele de fond și apel, demonstrează nevinovăția inculpatelor, după cum urmează:

- Declarațiile inculpatelor Șipon Iu., Prutean L. (f.d. 206-209; f.d. 210-211, vol. II);
- Declarațiile părții vătămate Luchian Lidia (f.d. 44-47, vol. I; 186-191, vol. II);
- Declarațiile martorilor Mereuță A., (f.d. 64, vol. I, 193, 194, vol. II) Tabacaru A. (f.d. 69, vol. I, 195-200, vol. II) Armencea S. (f.d. 66, 67, vol. I; 192, 201, vol. II); Brînză E. (f.d. 63, vol. I, 202-204, vol. II); Pușcaș T. (f.d. 205, vol. II);

La fel, instanța de apel a menționat că acuzarea se bazează în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate Luchian L., însă analizând declarațiile acesteia făcute atât în cadrul instanței de fond cât și apel, rezultă că partea vătămată, *”pînă în prezent nu a văzut realmente dispoziția de plată pentru perioada inclusiv octombrie 2009 - mai 2010 și nu a avut posibilitatea să verifice dacă semnătura din dispoziție îi aparține ei sau nu”*. Mai mult, însuși partea vătămată nu este sigură despre faptul dacă a încasat sau nu indemnizația socială pentru feciorul său în perioada octombrie 2009 - mai 2010, ultima doar presupune că nu ar fi încasat-o, prin urmare declarațiile părții vătămate Luchian L.

au fost apreciate critic de către instanța de apel, nefiind veridice, lipsite de un suport confirmativ pertinent și obiectiv.

Cu referire la declarațiile martorilor Brînză Emilia și Pușcaș Tatiana precum că nu au văzut vre-o dată ca Luchian Lidia să primească pensia pentru copilul său, de la poștașul Pruteanu Larisa la locul de muncă, instanța de apel a apreciat critic prezenta probă, deoarece încasarea sau neîncasarea unei plăți sociale achitarea căreia se realizează în forma cerută de lege - în baza actelor de strictă evidență - nu poate fi probată prin declarațiile martorilor, ci prin mijloace de probă pertinentă, înscrișuri și acte de rigoare ce ar confirma sau infirmă faptul achitării.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, nici în cadrul urmăririi penale și nici pe parcursul cercetării judecătorești, de către organul de urmărire penală nu a fost de fapt identificată, ridicată și prezentată însuși dispoziția de plată ce ar reflecta modul de achitare a indemnizației sociale pe numele lui Luchian Lidia pentru perioada octombrie 2009 - mai 2010.

Astfel, conform certificatului eliberat de Centrul de Poștă Hâncești anexat la materialele cauzei penale (f. d. 28, voi. I) este menționat faptul că „ CP Hâncești nu poate prezenta dispoziția de plată cu nr. 104194, deoarece aceasta lipsește - cauza nefiind a fi posibil de explicat”.

Conform notei informative eliberate de CNAS (f. d. 29, vol. I) anexată la materialele cauzei este menționat faptul că, - *"referitor la copiile dispozițiilor de plată în baza cărora s-a efectuat achitarea alocațiilor sociale de stat pe numele lui Luchian Lidia pentru perioada 2008-2010, acestea pot fi solicitate de la CP Hâncești, unde acestea au fost transmise pentru păstrare de oficiul poștal"*.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În acest aspect, procurorul a invocat că, instanța de apel examinând apelul declarat de procuror neîntemeiat l-a respins, menținând sentința ilegală de achitare în privința lui Șipon Iulia și Pruteanu Larisa. În consecință, se relevă că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 101, 413-417 CPP, astfel trecînd cu vedere probele decisive prezentate de către partea acuzării, care într-un total confirmă vinovăția acestora în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, inclusiv, -

- declarațiile părții vătămate L. Luchian, care a declarat că, *"... a avut o discuție cu Iu. Șipon, care i-a comunicat despre faptul că pe perioada aflării copilului la întreținerea statului ultima ar trebui să se refuze de la plata pensiei stabilite, în caza contrar ar putea fi obligată să restituie pensia în bugetul statului, deoarece pensia se cuvine atît timp cît copilul se află la întreținerea sa."*;
- declarațiile martorilor Tăbăcaru A., Armencea S., Brînză E., Pușcaș T.;
- informația eliberată de Centrul de poștă Hîncești, potrivit căreia dispoziția de plată a alocației sociale pe numele cet. Luchian L. pentru perioada octombrie 2009 – decembrie 2011 lipsește.;
- ordinul nr. 24-P de angajare în muncă din 11.04.2005;
- ordinul nr. 72-P de angajare în muncă din 12.09.2007;

Astfel, în opinia recurentului, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra

argumentelor invocate în apel că, depozițiile inculpatei L. Pruteanu în care ea susține, precum că se afla acasă la L. Luchian în timpul când a transmis acesteia suma de bani destinată cu titlu de alocație socială pentru perioada vizată, - contravin atât declarațiilor părții vătămate cât și a martorilor Armencea Sofia și David M., care infirmă o atare situație, susținând că nu a avut loc așa ceva.

Tot aici, recurentul menționează că, în acest aspect sunt relevante și declarațiile martorului Brînză Emilia, care a comunicat că activează la grădinița de copii din anul 1973, însă niciodată nu a văzut ca L. Luchian să primească careva sume bănești de la L. Pruteanu, necătînd la faptul că ea personal primea pensia părinților săi în perioada anilor 2009-2011, fapt ce demonstrează încă o dată că, mărturiile depuse de către L. Pruteanu sunt absolut contradictorii circumstanțelor reale ale cauzei, iar L. Luchian într-adevăr nu a primit alocația socială de la factorul poștal L. Pruteanu în circumstanțele descrise.

5.2. La fel, recurentul cu referire la dispozițiile art. 24 alin. (2) CPP, indică că instanțele de judecată nu au apreciat obiectiv nici declarațiile martorului Tăbăcar A., care a comunicat la urmărirea penală, în instanța de fond și cea de apel, că dispoziția de plată a lui L. Luchian nu a văzut-o. Însă, în acest context, invocă procurorul, instanța de judecată a ignorat totalmente și răspunsul parvenit de la Centrul de Poștă Hîncești, potrivit căruia o astfel de dispoziție de plată în care este indicată perioada potrivit căreia L. Luchian ar fi beneficiat de alocațiile sociale nominalizate, - nu se află la Centrul de Poștă, iar lipsa acesteia nu a fost posibil de explicat.

De asemenea au fost respinse argumentele acuzării fără a se expune asupra declarațiilor părții vătămate, martorilor care au forță probatorie într-un proces penal contradictoriu, astfel nu a fost reținut faptul stabilit atât pe parcursul urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești, precum că partea vătămată L. Luchian în realitate nu a primit careva sume bănești destinate pentru feciorul său invalid în perioada reflectată în actul de învinuire.

Prin urmare, conchide recurentul, poziția procesuală și versiunea inculpatelor, reprezintă o modalitate de a se eschiva de la răspunderea penală și a duce în eroare instanța de judecată prin care acestea încearcă să creeze o iluzie, precum că, de facto, banii cu titlu de alocații sociale au fost transmise părții vătămate.

5.3. Concluziile instanței de apel, precum că sentința de achitare este legală, deoarece ”... de către organul de urmărire penală nu a fost de fapt identificată, ridicată și prezentată însăși dispoziția de plată ce ar reflecta modul de achitare a indemnizației sociale pe numele Lidiei Luchian pentru perioada octombrie 2009 - mai 2010”, - sunt greșite și trezesc anumite suspiciuni, or o astfel de poziție a instanței de judecată este una absolut nefondată, fiind contrară probatoriului administrat de către organul de urmărire penală.

În acest context, procurorul indică că, instanța de apel era obligată să se pronunțe argumentat asupra unor circumstanțe esențiale, - ***a faptului că inculpatele au fost unicele persoane care în virtutea obligațiilor de serviciu dețineau de-facto sumele bănești destinate pentru achitarea alocațiilor sociale, precum dispuneau și de modul de evidență a transmiterii banilor***, astfel, în consecință și-au realizat intențiile criminale anume prin distrugerea dispoziției de plată nominalizate, care reflecta modul de achitare a indemnizației.

Așa fiind, procurorul relevă că, probatoriul legal administrat în cauză și cercetat în instanțele de judecată, confirmă cu certitudine că L. Luchian era beneficiară a pensiei

de întreținere a copilului său care este invalid, iar unicul act prin care era certificat și pe care se aplica semnătura beneficiarului, era dispoziția de plată întocmită de către factorul poștal L. Pruteanu și păstrată de către șeful Oficiului Poștal Bogiceni I. Șipon.

Chiar, potrivit și declarațiilor inculpatelor L. Pruteanu și I. Șipon, acestea erau singurele persoane care erau responsabile de transmiterea banilor (indemnizațiilor sociale) beneficiarului precum și evidența strictă a dispozițiilor de plată. Or, în cadrul cercetării judecătorești ambele inculpate declară despre faptul că, dispoziția de plată a fost transmisă spre păstrare la Centrul de Poștă Hîncești chiar și participînd la sigilarea sacilor în care se aflau dispozițiile de plată.

Astfel, dispoziția de plată pe numele L. Luchian urma, în mod sigur, să ajungă la Centrul de Poștă Hîncești, unde trebuia să se păstreze. Potrivit materialelor cauzei, în special, potrivit martorei Tăbăcaru A., audiată inclusiv în instanța de apel, precum și informației oferite de Oficiul Central Poștal Hîncești, o astfel de dispoziție de plată în realitate nu a fost transmisă spre păstrare către Centrul de Poștă Hîncești de către Oficiul Poștal Boghiceni și la Centrul de Poștă Hîncești nu se află.

În acest context, recurentul menționează că, nici L. Pruteanu și nici I. Șipon, pe tot parcursul cercetării judecătorești, nu au putut explica cum a fost posibil ca toate dispozițiile de plată care au fost remise în aceeași zi cu dispoziția de plată a lui L. Luchian au ajuns la Centrul de Poștă Hîncești, iar dispoziția de plată pe numele L. Luchian nu a fost posibil de găsit în cadrul Centrului de Poștă Hîncești. Astfel, instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile inculpatelor, precum că în sacii expediți către Centrul de Poștă Hîncești a fost pusă și dispoziția de plată a lui L. Luchian, însă din motive inexplicabile, doar numai această dispoziție nu a fost recepționată de la Oficiului Poștal Boghiceni.

Or, în viziunea procurorului, la această versiune există o singură explicație, că inculpatele I. Șipon și L. Pruteanu intenționat nu au transmis dispoziția de plată la Centrul de Poștă Hîncești, deoarece conștientizau că există riscul că, în cazul în care L. Luchian v-a depune o plîngere la organele de drept, iar dispoziția de plată se v-a afla la Centrul de Poștă Hîncești, - posibil v-a fi ulterior ridicată de către organele de urmărire penală și supusă unei expertize grafologice a scrisului, odată ce este obligatoriu ca pe dispoziția de plată să se păstreze semnăturile beneficiarului care a primit banii pentru fiecare lună separat, însă care la rîndul său susține că în perioada reclamată nu s-a semnat pe o astfel de dispoziție de plată, precum și nici nu a primit de facto banii drept indemnizație socială pentru întreținerea copilului invalid.

6. Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră, că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

6.1. Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, - temei care își găsește reflectare în decizia contestată.

Reieșind din prevederile art. 414 CPP, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La fel, potrivit art.417 alin. (1) pct.7) și 8) CPP, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

6.2. Sub acest aspect Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

În corespundere cu art. 101 alin. (1), 414 alin. (3), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, cât și a jurisprudenței naționale, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel așa cum cere art. 435 CPP, întrucât asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Aceste prevederi sunt sfidate, deoarece, potrivit deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în fața acesteia.

Instanța de apel nu trebuie să se limiteze doar la reproducerea substanțială a sentinței instanței de fond, după cum s-a procedat, ci urma să verifice motivele invocate de apelant, depășind acest cadru. Instanța de apel este obligată să examineze, din oficiu, și orice alte chestiuni importante, susceptibile să conducă la o concluzie certă cu privire la legalitatea și temeinicia sentinței atacate. Motivele de apel trebuie specificate în cuprinsul deciziei și ele trebuie soluționate nu doar în sine, prin raportare, în mod exclusiv, la dispozitivul și la considerentele hotărârii atacate, ci confruntându-le cu susținerile făcute de partea procesuală adversă întru combaterea lor, precum și cu probele administrate în cauză.

Astfel, în speță, instanța de apel s-a limitat la preluarea motivării primei instanțe, dar trebuia, printr-o nouă examinare a motivelor invocate de apelant, să răspundă motivat la fiecare dintre criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale invocate de procuror.

Or, chiar dacă își însușește concluziile și temeiurile primei instanțe, instanța de apel este obligată să verifice și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, prin prisma efectuării aprecierii personale a materialului probator, în special, probele relevate în cuprinsul apelului procurorului, urmau să fie verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv în raport cu circumstanțele stabilite în cauză, lucrul care n-a fost efectuat.

6.3. În acest context, se relevă că, așa cum invocă partea acuzării în recurs, poziția instanțelor de judecată, precum că sentința de achitare este legală, deoarece ”... *de către organul de urmărire penală nu a fost de fapt identificată, ridicată și prezentată însăși dispoziția de plată ce ar reflecta modul de achitare a indemnizației sociale pe numele Lidiei Luchian pentru perioada octombrie 2009 - mai 2010*”, - este una pripită, greșită și neargumentată, fiind contrară probatoriului legal administrat de către organul de urmărire penală.

Or, partea acuzării în cadrul cercetării judecătorești a prezentat un șir de probe pertinente și concludente, care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatelor în săvârșirea infracțiunii incriminate, inclusiv declarațiile părții vătămate L. Luchian, care a declarat că, *”... a avut o discuție cu Iu. Șipon, care i-a comunicat despre faptul că pe perioada aflării copilului la întreținerea statului ultima ar trebui să se refuze de la plata pensiei stabilite, în baza contrar ar putea fi obligată să restituie pensia în bugetul statului, deoarece pensia se cuvine atât timp cât copilul se află la întreținerea sa.”*; declarațiile martorilor Mereuță A. (f.d. 64, vol. I, 193, 194, vol. II), Tabacaru A. (f.d. 69, vol. I, 195-200, vol. II), Armencea S. (f.d. 66, 67, vol. I; 192, 201, vol. II), Brînză E. (f.d. 63, vol. I, 202-204, vol. II) și Pușcaș T. (f.d. 205, vol. II); informația eliberată de Centrul de poștă Hîncești, potrivit căreia dispoziția de plată a alocației sociale pe numele cet. Luchian L. pentru perioada octombrie 2009 – decembrie 2011 lipsește.; ordinul nr. 24-P de angajare în muncă din 11.04.2005; ordinul nr. 72-P de angajare în muncă din 12.09.2007.

În acest context, sunt relevante argumentele procurorului care indică că, instanța de apel era obligată să se pronunțe argumentat asupra unor circumstanțe esențiale, și anume asupra faptului că, *„... inculpatele au fost unicele persoane care în virtutea obligațiilor de serviciu dețineau de-facto sumele bănești destinate pentru achitarea alocațiilor sociale, precum dispuneau și de modul de evidență a transiterii banilor”*, astfel, cum invocă procurorul, acestea în consecință și-au realizat intențiile criminale anume prin distrugerea dispoziției de plată nominalizate, care reflecta modul de achitare a indemnizației.

În această ordine de idei, procurorul indică că probatoriul legal administrat în cauză și cercetat în instanțele de judecată, confirmă cu certitudine că L. Luchian era beneficiară a pensiei de întreținere a copilului său care este invalid, iar unicul act prin care era certificat și pe care se aplica semnătura beneficiarului, era dispoziția de plată întocmită de către factorul poștal L. Prateanu și păstrată de către șeful Oficiului Poștal Bogiceni I. Șipon.

Astfel spus, instanța de apel cum indică procurorul, a trecut cu vederea faptul că inculpatele au fost unicele persoane care în virtutea obligațiilor de serviciu dețineau de-facto sumele bănești destinate pentru achitarea alocațiilor sociale precum și, dispuneau de modul de evidență a transiterii banilor, astfel în consecință și-au realizat intențiile criminale anume prin distrugerea dispoziției de plată nominalizate care într-adevăr și reflectă modul de achitare a indemnizației astfel precum a fost reținut și de către instanțele judiciare.

6.4. La fel, instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat nici asupra următoarelor circumstanțe esențiale ale cauzei invocate de procuror:

„Astfel, dispoziția de plată pe numele L. Luchian urma, în mod sigur, să ajungă la Centrul de Poștă Hîncești, unde trebuia să se păstreze. Potrivit materialelor cauzei, în special, potrivit martorei Tăbăcaru A., audiată inclusiv în instanța de apel, precum și informației oferite de Oficiul Central Poștal Hîncești, o astfel de dispoziție de plată în realitate nu a fost transmisă spre păstrare către Centrul de Poștă Hîncești de către Oficiul Poștal Bogiceni și la Centrul de Poștă Hîncești nu se află.

În acest context, recurentul menționează că, nici L. Prateanu și nici I. Șipon, pe tot parcursul cercetării judecătorești, nu au putut explica cum a fost posibil ca toate dispozițiile de plată care au fost remise în aceeași zi cu dispoziția de plată a lui L.

Luchian au ajuns la Centrul de Poștă Hîncești, iar dispoziția de plată pe numele L. Luchian nu a fost posibil de găsit în cadrul Centrului de Poștă Hîncești. Astfel, instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile inculpatelor, precum că în sacii expediți către Centrul de Poștă Hîncești a fost pusă și dispoziția de plată a lui L. Luchian, însă din motive inexplicabile, doar numai această dispoziție nu a fost recepționată de la Oficiului Poștal Boghicieni.

Or, în viziunea procurorului, la această versiune există o singură explicație, că inculpatele I. Șipon și L. Pruteanu intenționat nu au transmis dispoziția de plată la Centrul de Poștă Hîncești, deoarece conștientizau că există riscul că, în cazul în care L. Luchian v-a depune o plîngere la organele de drept, iar dispoziția de plată se v-a afla la Centrul de Poștă Hîncești, - posibil v-a fi ulterior ridicată de către organele de urmărire penală și supusă unei expertize grafologice a scrisului, odată ce este obligatoriu ca pe dispoziția de plată să se păstreze semnăturile beneficiarului care a primit banii pentru fiecare lună separat, însă care la rîndul său susține că în perioada reclamată nu s-a semnat pe o astfel de dispoziție de plată, precum și nici nu a primit de facto banii drept indemnizație socială pentru întreținerea copilului invalid.”

7. Dat fiind că încălcările menționate supra la pct.6.2 – 6.4, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, astfel se impune soluția admiterii recursului declarat de procuror, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de Procurorul adjunct al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, casează total *decizia* Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013, în cauza penală în privința lui **Pruteanu Larisa Eremia și Șipon Iulia Vasile** și dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată. Semnată la 10 aprilie 2014.

Pronunțată în ședință publică la 22 aprilie 2014, ora 09:30.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu